

Molt bons amics:

Es amb la més dolça emoció que en

del II Aniversari de la

mort del Pare i Mestre de tots i com a fill ^{comunal} del nostre rebo de la bondat i
generositat ^{dels} d'uns amics que secundaven la lluminosa idea del pri
^{llur sempre} ~~ner~~ dels anomenats, l'àlbum que en la cinquantesima de la fundació
del nostre estimat Orfeó i en el dia de la mort del sempre
fundador ²¹ li oferírem unig desgarrat encara, per tal que
~~els~~ es sentís enfortit i consolat en aquella hora suprema,
per l'amor de les figures representatives de tot un poble, amor
que significava el reconeixement i sublimació els més
instius i penetrants de l'obra de la vida del Mestre: de
l'Orfeó Català. Aquesta ^{probablement} fou la única manifestació de la
qual foren causa ^{al lluriva} ~~dels~~ ^{al} cinquanta anys de vida de la nostra
entitat, però la seva potència infusa era tal que valia per

totes les que en temps normal hauríem pogut realitzar.
El Mestre no pogué gaudir de l'òpera magna, però la
rebe' i l'agraí. Ara al cap de quatre anys, ^{mes} completada
la col·lecció d'autògrafs, superbament engruadada
en el dia d'avui ^{per algun del magistral i capítol ineluctable amb el 8 mes} és de nou operada en presència
del mestre ^{i amics que hem contribuït a donar a aquest album el nostre} i cantant de l'òpera) rebuts de l'obra
i palpitant del Mestre. Però si ell ara no té material-
ment, ^{entre nosaltres} almenys per damunt de tot el seu esperit. Sembla
com si ell mateix en dia ja molt llunyà hagués presen-
tit aquest moment en manifestar a un deixeble estima-
díssim seu que "els nostres morts s'ens van acostant endins
de l'ànima en una intimitat dolcíssima i pura" i que els
estimen "molt més que quan en vida estaven, en vida
de carn i sentits materials". El Mestre així ho havia experimen-
tat i en referir-se a la separació terrenal de l'espera i de la mort

deia: "Jo la sento l'enyorança de les dues santes dones de la
nova vida, i les ploro encara, però dins la nova mesquinesa
cristiana, em sento aquestes dones més a prop del cor i de l'ànima
que quan nos ulls i nos orelles i tots els meus sentits les sentien
prop men en el món aquest". També a tu, oh Pare ~~de la~~ i gui-
ador de l'Orfè, et sentim més a prop del cor i de l'ànima que
quan els nostres ulls et veien i les orelles nostres et sentien i res-
piràvem el teu alè. Perquè el teu esperit es ací, enmig d'aquests
petits blavards, més vent que una formal encesa. I així és
que ~~nos~~ en senti l'escalfor que es ^{pot} indigne de cambrigar en la
seua obra. I senti l'escalfor del teu esperit, val dir estar
units amb ell en comunitat d'amor. I l'amor es tradueix
en acció. I l'acció ^{propriament} ~~que~~ ~~prova~~ de l'amor al Mestre, val dir
continuar la seva obra no desviant la mar ^{del seu camí} de l'esperit que
l'inspira, perquè si així fos no existiria l'Orfè, ans una
ridícula desfortuna del mateix.

~~principi de l'Esplai de~~ Dr. Vidal i Baraquer arribat de Tanaque
~~amb el seu autògraf~~ ^{valorat} encapçalat a part albu. Autògraf escrit
lluny del la Patria estimada i emporada i que representa el be-
nedicent de ~~dir~~ ^{evocació} darrunt el llistu l'Esplai. Que en aquesta darrera
~~requerència~~ ^{evocació} vafi compis l'apartament envers els altres.
laboradors en tots els ordres.

Tara que dir i el llistu no ens desin de la seva.

Seni i meir

(Adreçant la President de l'Orfeó i ~~donant~~^{donant} també desenhos del material
 tot a Mlle. Llanguera; i també mestres, pupils i ~~donant~~^{donant} mestre i companys, i intaires
 beneficis, amics tots els amb la meua ^{intenció} ~~presença~~^{intenció} que en la data del III
 aniversari de la mort del Pare Mlle de tots els de les ^{com a fill del material} ~~mans~~^{mans} fundadores
 bondat i generositat d'uns amics que secundaren la idea del primer
 dels anomenats ~~rebe en les meues mans~~ l'àlbum que en la cinquantesima
 de la fundació del nostre estimat Orfeó i en la ^{data} ~~data~~ de
 la mort del seu egipci fundador li apenaren mig de garbat
 encara per tal que el ~~seu~~^{seu} es sentís enfortit i causalat
 en aquella hora suprema per l'amor de les figures representa-
 tives de tot un poble, amor que significava el repensament i publicació
 de les meues intimes i penetrants de l'obra de la vida del Mlle: de
 l'Orfeó Català. Aquesta fou la única manifestació ^{de la gent} ~~que~~^{que} feren
 aleshores cinquanta anys de vida de la nostra ~~permanada~~^{permanada}
 entitat, però la seva potència impresa era tal que valia

per tantes les que en temps normal poguem realitzar.
El Mestre no pugué gaire gaudi de l'apena magna, però la rebí
i'làpai'. Ara al cap de quatre anys, completada la cursa
d'autifim, superabament engrandida, en el dia d'aquí
els es de nou apenada, en presència del ^{mestre} cantant de l'Epsos, ^{i ben}
~~viva i palpitant del mestre rebrats de l'obra viva i palpitant~~
~~del Mre.~~ Ell ara volia materialment Però si ell ara volia
materialment, alguna per damunt de tot el seu esperit semblava
com si ell mateix en dia ja molt llunyà hagués presentat aquest
moment en transferir a un diable eternidisme sense els "llocs"
morts i ens van acostar endins de l'ànima en una intimitat dolcíssima
i pura" i pre els "esperits" "Molt més gran en vida estarem, en vida
de cam i sentits materials". El nostre amic ho havia experimentat i se'n referien
a "la reparació temporal terrenal de la nostra espècie" i de la seva deïa "ja la sento
l'empransa de les dues parts d'una de la nova vida, i les plors encara"

però diris la breua mes primera cristiana, me sento aquestes dantes
 mes a prop del cor i de l'ànima que quan ho veus i ho veus
 i tots els meus sentits les senten prop meu en el meu afert!! Tanmateix
 a tu oh Pare i fundador de l'Església, et sentim més a prop del cor i de l'ànima
 que quan els nostres ulls i les nostres orelles i tots els
 et sentim i respirarem el teu alè. Perquè el teu esperit es aca
 mes vent que una fornal encesa. T'air del que no es senti l'eg
 culfor que és indigne de combregar en la seva obra. T'entrem
 d'esculpor del seu esperit, vol dir estar unit amb ell amb una
 unitat d'amor, i estimar l'amor es tradueix amb acció.
 y l'acció ^{per principi} plenament de l'amor al llc vol dir continuar
 la seva obra no desviant la via de l'esperit que la va inspirar.
 Perquè si així fos, no hitor existia en l'Església, amb una ^{total} disposició
 perdant amics i que potser m'he desviat una mica del meu
 intent d'afair plenament aquestes gentiles. Jo que heu cam

de la Patria estimada y engrandecida, i per ^{representa} ~~la benedictio~~ ^{la benedictio} de déu
damunt el Mestre i el Orfè. Que això valgui en aquest ^{del} ~~del~~ ^{del}
reconeixença de vós i compres el meu agraïment a tots
els altres col·laboradors.

Isant lu m's tinda enocio

Yana que dñi el Mestru no es de la reuma.

Pla
Albumina l'entregin

Definició: Presència viva. Albumina és un representant de
l'obra: és l'obra manifestada en la Cinquantesena. Cal per-
carregar els continents, de l'obra del Mestre i del seu esperit. Aquest
pels defunts que cal laborar a l'album i pels vivents (cardinal)
juntament amb per en altra manera hi ha cal laborar. Adonar
a. orfe

Molt bons amics: És amb la més dolça emoció que com a fill carnal del Pare i Mestre de tots rebo de la bondat i generositat dels que recondaren la lluminosa idea del Mtre. Llenguers, l'àlbum que en la cinquantena de la fundació del nostre estimat Orfeó i en el dia de la mort del seu egregi fundador, qui en florí a figuer, se li oferia mig desgarrat encara, per tal que es sentís enfortit i consolat, en aquella ~~hora suprema~~ moments supremes, per l'amor de les figures representatives de tot un poble, amor que significava el reconeixement i sublimació més íntima i penetrants de l'obra de la vida del Mestre; de l'Orfeó ^{íntim} Català. Aquesta fou, podríem dir, la única manifestació al·lusiva al cinquantè any de vida de la nostra entitat, però la seva potència refusa era tal que valia per totes les que en temps normal hauríem pogut ésser realitzades. El Mestre ^{meu} no pogué gran gaudir

de l'afrena magna, però la rebe' i l'agraí. Ara, al cap de ² quatre anys ~~mes~~, completada la col·lecció d'autògrafs, merbament engradada, per obra del notabilíssim artista S. Brufalla, en el dia d'avui és de nou afrenada en presència de mestres i junta de l'Orfeo, i dels amics que han contribuït a donar a aquest àlbum la màxima infusa i esplendor. Però si el Mestre ara no és materialment entre nosaltres, aleva per damunt de tots el seu esperit. Sembla com si ell mateix, en dia ja molt llunyà, hagués presentit aquest moment en manifestar a un digne estimadíssim sen que "els nostres morts s'ens van acostant endins l'ànima en una intimitat dolcíssima i pura" i que els estimem "molt més que quan en vida estaven, en vida de carn i sentits materials". Ell això ho havia experimentat i en referir-se

3

a la separació tenebrosa de l'esposa i de la mare deia:
"Jo la sento l'emperança de les dues santes dones de
la meua vida, i les ploro encara, però dins la meua
mesquinesa cristiana, em sento aquestes dones més
prop del cor i de l'ànima que quan nos vells i nos
orelles i tots els meus sentits les sentien prop men en
el món aquest". També a tu, oh Pare i Guiador de l'Espi-
rit sentim més prop del cor i de l'ànima que quan
els nostres ulls et veien i les nostres orelles et sen-
tien i respiràvem el teu alè. Verge el teu esperit és
ací, enmig d'aquestes pedres venerades, més roent que una
fornal encesa. Gai, del que no en sentis l'escalfor, que
s'iria indigne de combregar en la seva obra! El sentit
l'escalfor del seu esperit, vol dir estar units amb ell en
communitat d'amor. I l'amor és traduir la unió.

4

Y l'acció provinent de l'amor al Mestre, val dir contin-
uar la seva obra no desviant-la mai dels sentiments hobili-
tims que l'inspiraren, perquè si així fos no existiria
l'Orfeo, ans una ridícula deformació del mateix².

Perdonen-me, amics, si és que m'he desviat una mica
de l'intent d'agrair plenament aquestes gentilleses. Jo
que sóc carn i sang de la carn i sang del Mestre, hauria
de manifestar el meu agraïment a tots, un per un,
els qui han contribuït a aquesta magnífica presentació
que sense temença podem qualificar d'històrica. En
la impossibilitat de fer-ho així, ho faig d'una mane-
ra particularment al promotor d'ella, el llei. Joan
llongues fervent deixeble del nostre gran home, admi-
rador constant i abnegat propagador de la seva obra.

Jo recordo amb emoció, com ell en la data del 25 è 5
Aniversari de l'Orfeó (ho recordo amb tot i ésser llavors
una criatura) també fou un dels principals inspiradors
i exaltors d'aquelles magnífiques festes realitzades en la
honor i ai, tan engrados! Si, tots els de l'Orfeó devem
a aquest home tan senzill i tan bo. perenne reconeixent

I també, amb la tendresa més respectuosa vull de-
dicar un record a l'Iminentíssim Cardenal Dr. Vidal
~~Banafre~~ Arquebisbe de Tarragona, Dr. Vidal Banafre
(a.c.s.) el qual amb el seu valuosíssim autògraf
encapçalà aquest àlbum. Autògraf escrit lluny de la Pàtria
estirada i engrada i que representa la benedicció de Déu
damunt el Mestre i l'Orfeó. Que en aquesta dolça evocació
vagi compres l'aprimament envers els altres col·labora-

-dors en tots els ordres.

(6)

Per acabar, em plaen declarar que, si bé vol, fare'cims
d'aquesta magnífica presentalla a l'Orfeó estimat, en la
persona del seu meritiós President, quan això pugui
realitzar-se lliure i solemnement, i més no davant tots
els fidels cantaires, com mereix la memòria venerada
del Mestre i l'exultació de l'obra.

Y que desí el Mestre no ens deixi de
la seva ma

Enric Me Lluís

16 Desembre 1845.